USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Tomáše Kocourka a soudců Sylvy Šiškeové a Karla Šimky v právní věci žalobce: **R. T.**, zast. Mgr. Pavlem Štanglem, advokátem se sídlem Zárubova 506/4, Praha 4, proti žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2176/2, Praha 3, proti rozhodnutí žalované ze dne 3. 4. 2024, č. j. CPR-5966-3/ČJ-2024-930310-V240, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 24. 5. 2024, č. j. 4 A 14/2024-27,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalované **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Policie České republiky, Krajské ředitelství policie hlavního města Prahy rozhodnutím ze dne 4. 12. 2023 (prvostupňové rozhodnutí) uložila žalobci správní vyhoštění podle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 4 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (zákon o pobytu cizinců). Dobu, po kterou žalobci nelze umožnit vstup na území členských států, stanovila v délce jednoho roku a dobu k vycestování v délce dvaceti dnů. Žalovaná zamítla odvolání žalobce a potvrdila prvostupňové rozhodnutí.

[2] Městský soud v Praze zamítl žalobu proti rozhodnutí žalované. Žalobní námitku týkající se porušení presumpce neviny a přičítání vazby v Maďarsku k tíži žalobce shledal městský soud opožděnou. Dále uvedl, že žalobce od 22. 9. 2022 do 7. 10. 2022 pobýval na území České republiky bez pobytového oprávnění, což nezpochybňoval. Správní orgány se řádně vypořádaly s žalobcovými námitkami a zjistily skutkový stav v dostatečném rozsahu. Městský soud se ztotožnil i se závěrem správních orgánů, že dopady rozhodnutí o správním vyhoštění nejsou nepřiměřené. Užití správního uvážení při stanovení doby, po kterou nelze žalobci umožnit vstup na území členských států, bylo také řádně odůvodněno a zohledňuje relevantní skutečnosti.

[3] Žalobce (stěžovatel) podal proti rozsudku městského soudu kasační stížnost. Namítl,

že správní orgány nedostatečně zjistily skutkový stav. Údajně opožděná žalobní námitka byla rozvinutím námitky nedostatečně zjištěného skutkového stavu. Rozhodnutí správních orgánů i městského soudu jsou nepřezkoumatelná. Městský soud se nevypořádal s námitkami týkajícími se přezkoumatelnosti správních rozhodnutí a okolností návratu stěžovatele z Maďarska do České republiky. Stěžovatel nesouhlasí s tím, že by po návratu čekal dlouhou dobu, než se ohlásil policii. Nelze mu vyčítat, že po propuštění z vazby nevycestoval z Maďarska přímo do domovské země, pokud má v České republice zázemí a závazky. Řídil se pokyny maďarských orgánů.

[4] Stěžovatel také namítl, že napadené rozhodnutí nepřiměřeně zasahuje do jeho soukromého a rodinného života. Nucené opuštění České republiky se s ohledem na správní praxi téměř jistě změní v trvalé znemožnění návratu. Stěžovatel chce studovat vysokou školu v českém jazyce. Jeho přítelkyně je na území České republiky usazena a plánuje tu s ním společnou budoucnost.

[5] Žalovaná ve vyjádření pouze odkázala na svůj spisový materiál.

[6] Kasační stížnost je přípustná a projednatelná. Ve věcech, v nichž před krajským (městským) soudem rozhodoval specializovaný samosoudce [§ 31 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (s. ř. s.)], se Nejvyšší správní soud (NSS) zabývá též otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele (§ 104a s. ř. s.). Není-li tomu tak, soud kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou (usnesení NSS ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, a ze dne 16. 6. 2021, č. j. 9 As 83/2021-28, č. 4219/2021 Sb. NSS, body 11 a 12).

[7] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[8] Závěr městského soudu (bod 27), že žalobní bod týkající se porušení presumpce neviny a přičítání vazby v Maďarsku k tíži žalobce byl uplatněn až při jednání dne 24. 5. 2024, a tedy opožděně (§ 71 odst. 2 věta poslední s. ř. s.), odpovídá ustálené judikatuře. Podle ní zákon neumožňuje, aby pod zcela nekonkrétní žalobní bod (zde tvrzené nedostatečné zjištění skutkového stavu) mohl žalobce v řízení před správním soudem následně doplňovat libovolný počet dalších skutečností. To by vedlo k tomu, že by žaloba byla pouze formální náležitostí pro řízení před soudem (rozsudek NSS ze dne 16. 9. 2008, č. j. 8 Afs 91/2007-407).

[9] K okolnostem návratu stěžovatele z Maďarska se městský soud vyjádřil v bodech 29 a 30 svého rozsudku. Z napadeného rozsudku je též zjevné, že se městský soud zabýval otázkou, zda správní orgány vypořádaly všechny stěžovatelovy námitky (body 35 až 37). Městský soud se tedy vyjádřil ke všem otázkám, které podle stěžovatele pominul.

[10] Také rozhodnutí správních orgánů obou stupňů obsahují podrobné a přezkoumatelné posouzení stěžovatelovy věci. Prvostupňové rozhodnutí reaguje na okolnosti návratu stěžovatele do České republiky (s. 3 a 7), zabývá se dopady správního vyhoštění na vztah stěžovatele s jeho přítelkyní (s. 3 a 6), stěžovatelovým studiem (s. 6 až 7) a dalšími faktory ve smyslu § 174a zákona o pobytu cizinců (s. 7 až 8). Rozhodnutí žalované se také věnuje návratu stěžovatele (s. 5), otázce, zda je prvostupňové rozhodnutí dostatečně

odůvodněno (s. 6), a vazbám stěžovatele k České republice a domovskému státu, včetně studia, zájmů a partnerského vztahu (s. 6 až 7).

[11] Městský soud vysvětlil (zejm. v bodech 29 a 35 napadeného rozsudku), proč podle něj správní orgány dostatečně zjistily skutkový stav. K okolnostem stěžovatelova přicestování z Maďarska městský soud poukázal na to, že stěžovateli nic nebránilo informovat maďarské orgány, že jeho pobytové oprávnění v České republice již zaniklo. Zároveň měl podle zjištění správních orgánů stěžovatel v Maďarsku povolení k pobytu do 14. 10. 2022, přesto se dne 22. 9. 2022 vrátil do České republiky. Stěžovatel se také mohl na policii dostavit bezprostředně po svém návratu, nikoli až po 15 dnech. Jak uvedl při výslechu, skutečnosti, že do České republiky cestuje bez platného víza, si byl vědom (body 29 a 30 napadeného rozsudku).

[12] Městský soud se také podrobně zabýval přiměřeností dopadů rozhodnutí o správním vyhoštění do stěžovatelova soukromého a rodinného života (body 33 až 39 napadeného rozsudku). V této otázce se městský soud ztotožnil se závěry správních orgánů (rozsudek NSS ze 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005-118, č. 1350/2007 Sb. NSS) způsobem, který nezavdává pochybnosti o tom, že se sám individuálně a podrobně zabýval okolnostmi stěžovatelova případu.

[13] Městský soud zejména s ohledem na § 174a odst. 1 zákona o pobytu cizinců poukázal na relativně krátkou dobu pobytu stěžovatele v České republice, silné vazby na domovskou zemi či bezproblémovost jeho případného vycestování. Zdůraznil, že ač stěžovatel pobýval v České republice za účelem studia, školy několikrát měnil, žádnou nedokončil a v současné době nestuduje. Předloženou přihlášku na vyšší odbornou školu nepovažoval městský soud za relevantní z hlediska přiměřenosti správního vyhoštění (bod 36 napadeného rozsudku).

[14] Městský soud se v bodech 37 až 39 svého rozsudku vyjádřil i ke stěžovatelovu partnerskému vztahu. Zohlednil jeho poměrně kratší dobu trvání, skutečnost, že ani jeden z partnerů nemá v České republice pobytové oprávnění trvalejšího charakteru, jde o bezdětný vztah a partneři na sobě nejsou finančně závislí. Samotnou existenci partnerského vztahu proto nepovažoval za důvod nepřiměřenosti správního vyhoštění. K tomu odkázal i na judikaturu kasačního soudu (rozsudek NSS ze dne 23. 9. 2021, č. j. 7 Azs 85/2021-35, bod 16).

[15] NSS uzavírá, že z napadeného rozsudku je patrné, že městský soud vycházel z relevantní judikatury a jeho závěry jsou s ní v souladu. Řádně vypořádal všechny žalobní body a nedopustil se zásadního pochybení, které mohlo mít dopad do stěžovatelova hmotněprávního postavení.

[16] NSS proto odmítl kasační stížnost jako nepřijatelnou (§ 104a odst. 1 s. ř. s).

[17] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. a § 120 s. ř. s. (usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS, body 51 až 53). Neúspěšný stěžovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalované nevznikly náklady nad rámec běžné činnosti.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. července 2024

Tomáš Kocourek
předseda senátu